

Ngày 9 tháng 1 năm 2022

Mác 14:29-31

Chủ đề: Sẽ phạm sai lầm nếu tự tin vào lý trí mình mà bỏ qua sự cảnh báo của Chúa.

Trọng tâm: Không phải chỉ riêng sứ đồ Phi-e-rơ, mà hết thảy các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus đều nói như Phi-e-rơ, đó là họ sẽ không bao giờ vấp phạm vì cơ Chúa, vì quả thật trong lòng của họ là như vậy, nhưng người ta không biết những sự mà Đức Chúa Trời cho phép xảy ra, đó là có những kỳ thuộc về sự cai trị trong lãnh vực thuộc linh, như Lời Chúa có chép: ***Phàm sự gì có thì tiết; mọi việc dưới trời có kỳ định. Có kỳ sanh ra, và có kỳ chết; có kỳ trồng, và có kỳ nhổ vật đã trồng; Có kỳ giết, và có kỳ chữa lành; có kỳ phá dỡ, và có kỳ xây cất; có kỳ khóc, và có kỳ cười; có kỳ than vãn, và có kỳ nhảy múa; có kỳ ném đá, và có kỳ nhóm đá lại; có kỳ ôm ấp, và có kỳ chẳng ôm ấp; có kỳ tìm, và có kỳ mất; có kỳ giữ lấy, và có kỳ ném bỏ; có kỳ xé rách, và có kỳ may; có kỳ nín lặng, có kỳ nói ra; có kỳ yêu, có kỳ ghét; có kỳ đánh giặc, và có kỳ hòa bình.*** Kỳ đó là thời gian thuộc về sự cai trị của Đức Chúa Trời đối với muôn vật, nhưng tự loài người xác thịt không nhận biết điều này, nên người ta không tỉnh thức đối với giờ của sự tối tăm, hay là vùng đất thuộc chủ quyền của sự tối tăm, mà sức mạnh của xác thịt của người ta không thể thắng nổi, vì Đức Chúa Trời cho phép những sự được xảy ra để đoán xét loài người. ***“Đức Chúa Trời sẽ đoán xét kẻ công bình và người gian ác; vì ở đó có kỳ định cho mọi sự mọi việc.”*** Kinh-Thánh dạy chúng ta phải nhận biết Ngài trong mọi sự: ***Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con.*** Nếu Chúa đã phán, thì chúng ta phải vâng theo Lời của Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Truyền đạo 3; Lu-ca 22; 1 Ti-mô-thê 5;

Ngày 10 tháng 1 năm 2022

Mác 14:32-33

Chủ đề: Vườn Ghết-sê-ma-nê, nơi ép dầu thuộc linh đối với những người hầu việc Chúa.

Trọng tâm: Theo địa lý, vườn Ghết-sê-ma-nê nằm (cách khoảng 4500 mét) trực diện với cửa Đông (Golden Gate), là cửa dẫn thẳng vào đền thờ của Đức Giê-hô-va trong thành Giê-ru-sa-lem. Theo ý nghĩa thuộc linh thì khi đối diện với Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, cũng chúng ta đối diện với ánh mặt trời buổi sớm mai vậy, chúng ta đối diện với trách nhiệm của linh hồn mình trước sự sáng thật của Đức Chúa Trời đặt bên trong Luật pháp văn tự này. Theo yêu cầu của Luật pháp thì bổn tánh xác thịt của người ta phải chết, hầu cho linh hồn được sự sống lại mà hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mới của Đức Thánh-Linh mỗi ngày. Khi Chúa Jê-sus và ba môn đồ của Ngài vừa tới nơi đã định, thì Ngài khởi sự sâu não, nghĩa là linh hồn của Chúa Jê-sus đã bước vào một phiên tòa, được chép trong sách tiên tri Xa-cha-ri đoạn 3. Sa-tan đã kiện cáo loài người ở trước mặt Đức Giê-hô-va, còn Chúa Jê-sus thì quyết định gánh lấy tội lỗi cho loài người, để cứu chuộc nhân loại. Sa-tan muốn Đức Chúa Jê-sus phải chết, nếu Ngài muốn loài người được tha tội. Một cuộc chiến đã xảy ra giữa tâm hồn và linh hồn của Đức Chúa Jê-sus và trong thời khắc quan trọng đó, Chúa Jê-sus phải quyết định, hoặc sự sống của chính Ngài, hoặc sự sống của nhân loại. Chúa Jê-sus kinh hãi, vì Ngài đang đối diện với sự phán xét của Đức Chúa Trời trước sự hình phạt của Luật pháp đối với các tội lỗi của loài người mà Sa-tan đã kiện cáo. Đức Chúa Jê-sus muốn Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng chứng kiến thời khắc đó, để họ biết tỉnh thức, vì chính họ cũng như các tội tử của Chúa sẽ phải trải qua những sự thử thách như vậy với chức vụ mình. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 21; Xa-cha-ri 3; Ma-thi-ơ 16;

Ngày 11 tháng 1 năm 2022

Mác 14:34-36

Chủ đề: Sự chọn lựa khó khăn của Đức Chúa Jê-sus trước yêu cầu của Luật pháp.

Trọng tâm: Đức Chúa Jê-sus đã ở trong một phiên tòa, mà Ngài không phải là bị cáo, nhưng là luật sư biện hộ, là chức thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, còn loài người nơi thế gian này mới thật sự là bị cáo, còn Sa-tan là kẻ kiện cáo loài người. Trước khi đưa ra một quyết định cuối cùng của phiên tòa, thường có một khoảng thời gian để luật sư lựa chọn quyết định, đó là lúc Chúa Jê-sus trở lại nhắc ba môn đồ của Ngài phải tỉnh thức mà cầu nguyện, vì Ngài muốn họ được thấy và cảm nhận được những sự khó khăn tương tự có thể sẽ xảy đến đối với những người hầu việc Ngài. Chúa Jê-sus đã nhìn thấy các môn đồ của Ngài và qua họ mà Đức Chúa Jê-sus thấy rõ tình trạng yếu đuối, bất toàn và hay chết của loài người và Ngài quyết định dâng mọi sự lên Đức Chúa Cha, vì Đức Chúa Cha cũng nhìn thấy những sự mà Con một Ngài đã nhìn thấy. Chúa Jê-sus cầu nguyện: ***A-ba lạy Cha, mọi việc Cha làm được cả; xin Cha cất chén này khỏi con; nhưng không theo điều con muốn, mà theo điều Cha muốn.*** Quyết định khôn ngoan và đúng nhất là hãy để Giê-hô-va Đức Chúa Trời nhân từ, giàu lòng thương xót ra quyết định, vì Ngài là công bình và Ngài là Đấng nhân lành. Trong cuộc sống theo Chúa, không phải lúc nào chúng ta cũng có thể đưa ra quyết định đúng và sáng suốt, vì ở trước mặt Đức Chúa Trời, chúng ta thật như con trẻ vậy, nhất là khi chúng ta làm điều tốt và đúng, nhưng lại bị thế gian vu cáo và coi là tội nhân. Khi chúng ta làm sự thương xót cho những người có tội, thì Đức Chúa Trời sẽ thi hành sự thương xót cho chúng ta và Ngài cũng ban sự thương xót cho những người mà chúng ta đã thương xót. Đức Chúa Cha đã giao quyền cho Con một Ngài, nên khi Chúa Jê-sus thương xót loài người thì Ngài cũng được thương xót. **Kinh-Thánh tham khảo:** Hê-bơ-rơ 5; Gia-cơ 2; Giu-đe 1;

Ngày 12 tháng 1 năm 2022

Mác 14:37-40

Chủ đề: Linh hồn bất lực khi thân thể xác thịt không nhường sự cai trị.

Trọng tâm: Sức lực thật có thể gọi là năng lượng vô hình, có thể khiến cho chất Adrenalin được tiết ra nhanh chóng khiến người ta tỉnh táo và huy động sức mạnh tiềm ẩn trong thân thể, để đối phó, giải quyết vấn đề cách nhanh nhất. Khi máu được huy động nhanh và mạnh lên não bộ, thì người ta không thể buồn ngủ được, dù thân thể xác thịt của người ta có thể đã rất mệt mỏi. Người ta thường nói đến tinh thần mạnh mẽ, nghĩa là linh hồn của người ta được kích hoạt bởi những thông tin mà người ấy nhận được liên quan đến sự sống hoặc trách nhiệm quan trọng mà người ấy phải thi hành. Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus đã không hiểu điều gì sẽ xảy đến với Đức Chúa Jêsus, vì họ đã tin rằng, Đức Chúa Trời sẽ bênh vực và bảo vệ Con một của Ngài khỏi mọi sự nguy hiểm và sự in trí đó đã ngăn trở sự cầu nguyện. Khi họ không cầu nguyện, thì Đức Thánh-Linh không thể giúp cho linh hồn họ tỉnh thức được. Chúa Jêsus đã cảnh cáo các môn đồ của Ngài về sự cám dỗ (sự thử thách) sẽ đến với họ, mà sự tỉnh thức đây là nói về linh hồn của người ta, chứ không phải nói về xác thịt. Sự cầu nguyện mà Chúa Jêsus muốn ba môn đồ của Ngài phải làm, là cầu xin Đức Chúa Trời thắp sáng ngọn đèn của Ngài nơi họ, vì khi linh hồn họ được Thần của Đức Chúa Trời dắt dẫn, thì những sự thuộc về sự sáng thật sẽ cai trị tâm trí họ, chứ không phải bởi trí khôn của xác thịt, nghĩa là họ sẽ tỉnh thức ngay cả khi họ không nhận thấy có điều gì đe dọa mình. Khi quyền lực của tối tăm ập tới, họ sẽ không bị động vì chính trong giờ đó, Đức Thánh-Linh sẽ giúp họ hành động theo sự dẫn dắt của Ngài, mà thắng được sự cám dỗ.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 10; 1 Phi-e-rơ 5; Ma-thi-ơ 8; Phi-líp 4;

Ngày 13 tháng 1 năm 2022

Mác 14:41-47

Chủ đề: Hành động nguy hiểm của xác thịt khi người ta không tỉnh thức trước các mạng lệnh của Chúa Jêsus.

Trọng tâm: Sứ đồ Phi-e-rơ đã hành động theo phản xạ của xác thịt, là dùng gươm của mình để chém đứt tai kẻ đầy tớ của thầy cả thượng phẩm, mà người không biết rằng, hành động đó có thể kích động bạo lực trên những người có quyền đến bắt Chúa Jêsus. Đức Chúa Jêsus đã ngay lập tức phán rằng: **Hãy để cho họ đến thế! Ngài bèn rời tai đầy tớ ấy, làm cho nó được lành.** Chúa Jêsus đã chặn đứng sự kích động bạo lực có thể xảy ra bởi hành động của Phi-e-rơ. Người tin Chúa phải tỉnh thức trước mưu chước của ma quỷ, nếu người tin Chúa sử dụng bất kỳ hình thức nào để chống lại, hoặc cản trở công việc của những cầm quyền cai trị trên mình, mà các quyền đó đều do Đức Chúa Trời chỉ định. Hãy nhớ rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đang cai trị và Ngài muốn chúng ta trông cậy nơi Ngài, như Chúa Jêsus đã trông cậy nơi Đức Chúa Cha vậy. Nếu bạn là người hầu việc Chúa, thì chắc chắn Đức Thánh-Linh sẽ ở cùng bạn và Ngài sẽ để Lời của Ngài nơi môi miệng bạn, để nói những lời đáng nói trong thì giờ thích hợp. Còn nếu bạn cho rằng, mình là người tin Chúa, thì bất luận sự việc có thể nào, thì Ngài cũng bảo vệ mình, thì ý tưởng đó không đến từ Chúa, nhưng đến từ những sự hay chết trong tư tưởng con người cũ của bạn mà thôi. Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Hãy để cho họ đến thế!** Vì nếu Đức Chúa Trời không cho phép, thì những sự đó không thể xảy ra. Cũng một lẽ ấy, khi chúng ta hầu việc Chúa hay làm bất kỳ một công việc nào, thì Đức Chúa Trời cũng biết và Ngài nhìn xem chúng ta có nhận biết Ngài hay không, vậy nên hãy nhận biết Chúa trong mọi công việc mà chúng ta sẽ làm.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 26; Lu-ca 22; Rô-ma 13;

Ngày 14 tháng 1 năm 2022

Mác 14:48-50

Chủ đề: Khi Chúa Jêsus bị người ta bắt.

Trọng tâm: Khi người ta kéo đến bắt Đức Chúa Jêsus, Ngài đã phán với những kẻ đến bắt Ngài, rằng: **Các người đem gươm và gậy đến bắt Ta như Ta là kẻ trộm cướp. Ta hằng ngày ở giữa các người, giảng dạy trong đền thờ, mà các người không bắt Ta; nhưng điều ấy xảy đến, để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm.** Ê-sai đã nói tiên tri về Chúa Jêsus rằng: **Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên Người.** Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng đã báo trước về sự người ta sẽ bắt và giết Chúa Jêsus - Đấng chịu xức dầu cho tiên tri Đa-ni-ên: **Sau sáu mươi hai tuần lễ đó, Đấng chịu xức dầu sẽ bị trừ đi, và sẽ không có chi hết.** Đức Chúa Jêsus không trách những người đến bắt Ngài, vì họ làm theo lệnh của các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem, nhưng Chúa Jêsus đã phán để những người đó được nghe và biết Ngài là Đấng mà Kinh-Thánh đã chép. Ngay khi Chúa Jêsus vừa phán các Lời đó, thì các môn đồ của Ngài đều bỏ Ngài mà chạy trốn, ứng nghiệm Lời Chúa đã chép rằng: **Đức Giê-hô-va vạn quân phán rằng: Hỡi gươm, hãy thức dậy nghịch cùng kẻ chẵn của Ta, và nghịch cùng người làm bạn hữu Ta; hãy đánh kẻ chẵn, cho những chiên tản lạc; và Ta sẽ trở tay lại trên những con nhỏ.** Mặc dù Chúa Jêsus đã cảnh báo các môn đồ của Ngài sẽ vấp phạm vì cố Ngài, nhưng các môn đồ vẫn không tỉnh thức trước các Lời của Ngài, vì họ cho rằng, họ đủ sức để vượt qua sự thử thách đó. Ngày sau rớt này, nhiều người mang danh là người hầu việc Chúa, chạy ra nước ngoài để sống rồi cũng giảng Lời Chúa ở nơi đó! Điều gì đã khiến họ bỏ chiên mà đi như vậy. Chúa không đánh họ, mà là Chúa loại bỏ họ, vì họ không xứng đáng là tội tử của Chúa Jêsus.

Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 53, Đa-ni-ên 9; Lu-ca 12; Giăng 10;